

II Petrus 3:18a

“Maar wast op in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus.”

Wasdom/groei

1 in kennis

2 van genade

3 door strijd

Gemeente,

Brood en wijn verzegelen het: “Indien God Zijn liefde jegens bevestigt dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren, dan zullen wij zeker door Hem behouden worden van de toorn nu wij gerechtvaardigd zijn”. Allen die het leven buiten zichzelf in Jezus Christus zoeken mogen het weten: Omdat Christus voor mij stierf toen ik nog een vijand was, zal Hij me zeker behouden nu Hij leeft. Zal Hij me laten delen in Zijn heerlijkheid. Afgelopen woensdagavond mochten we de rijkdom en de zekerheid daarvan horen en indrinken.

Maar hoe zorgt Hij daarvoor? Hoe doet Hij dat? Niet door ons met een infuus regelmatig wat geloof toe te dienen zodat dat gebeurt zonder dat we erbij betrokken zijn. Zo niet. Maar dat doet Hij door vermaningen, oproepen. En dan zorgt Hij ervoor dat zo’n vermaning blijft haken. Je werkzaam maakt. Niet van je afglijdt, maar je hart binnenkomt.

Eén van die vermaningen/oproepen is onze tekst: Wast op, neemt toe, groei in de kennis en genade van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Die oproep klinkt niet voor niets. Want er dreigt rond 60 na Christus gevaar. We hoorden daar al van: dwaalleraars, valse profeten. Die spotten met de wederkomst. En die het zo nauw niet nemen met de 10 geboden. En die zich daarvoor beroepen op de brieven van Paulus. Daarin staan wel eens moeilijke dingen, zegt Petrus ook, maar die worden soms misbruikt. Zo van: Paulus zegt toch ook dat je vrij bent van de wet, niet meer onder de wet bent. Nou, zie je wel, je hoeft de wet dus niet zo precies te nemen, je hoeft niet meer te vragen wat de wet zegt, want daar ben je toch vrij van en dat geldt niet meer. Zo wordt Paulus’ bedoeling verdraaid en vervormd. En als je niet uitkijkt laat je je daardoor beïnvloeden. Want ja, makkelijk is het wel om je daardoor mee te laten zuigen. Maar als dat zo gaat in je leven val je uit. Wordt je losgeweekt uit de meelevendheid en uit de gemeente. Omdat je ten diepste er nooit

echt in was. Daar is maar één remedie tegen. De oproep van onze tekst: wast op in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Neem toe, groei.

1 in kennis

Daarom: wast op in de genade en kennis. De kennis gaat voorop. Kijk maar in hoofdstuk 1 vers 2. Kennis is omgang met. Kennen is liefhebben. Dus dat richt zich op een Persoon. Op onze Heere. Heere, kurios, Eigenaar. Die ons heeft gekocht met Zijn bloed. Die ons als Eigenaar beschermt tegen de duivel. En zegent met alle geestelijke weldaden van Zijn Geest. En Die mij leert en regeert om Hem te dienen. Onze Heere. En Zaligmaker. Die heeft gered van het verderf. Die ons vond op de bodem van de zee van Gods toorn. En ons redde van Gods toorn, van onze zondeliefde, van de vloek van de wet, van het regime van satan. En Die dat deed met Zijn bitter lijden en sterven. Verbroken brood en vergoten bloed. En Die brengt in de vrede met God. Brengen zal in het eeuwige leven van de volle erfenis. Onze Heere en Zaligmaker. Kort gezegd: Bruidegom.

Geloof is omgang met mijn Bruidegom. Gericht op Hemzelf. Dan gaat het er niet om wat Hij mij geven kan, en waarmee Hij mij helpen kan, maar om Hemzelf. U gaat toch niet alleen maar naar Jezus toe als u iets moet hebben van Hem? Als u hulp nodig heeft? Kunt u ook met Hem zijn om wie Hij is? Dat meisje verlangt haar vriend weer te zien en bij Hem te zijn en samen te zijn. Wast op in de kennis van onze Bruidegom. Ga meer met Hem om. Om bij Hem te zijn. Ik hoor zo graag dat U mij liefhebt, Heere Jezus. En ik zeg zo graag dat U mijn alles bent. Bij Hem, Die stierf als Zaligmaker, Die zo liefhad, Die kocht, Die inwon, Die beschermt en Die zegent, Die regeert en thuisbrengt. Het is mijn goed mijn zalig lot nabij te wezen bij mijn God. Ga vaker in gebed tot Hem. Ga vuriger in verlangen tot Hem. Intensier, geconcentreerder. Laat de wederliefde vuriger zijn en sterker. Wees meer in Zijn nabijheid. Zoek Hem inniger. Overdenk Zijn weg van de hemel naar het kruis. Voor mij. Overdenk Zijn heil van opstanding tot wederkomst. Voor mij. Overdenk waaruit Hij mij verlost. Overdenk wat Hij mij geeft en belooft. Wast op in de kennis, de liefde van Hem. Dan krijg je ook iets anders: meer en meer verdriet over je zonden. Meer en meer pijn over je ongerechtigheden: je steken in Zijn zijde, je slagen op Zijn kroon, je spugen in Zijn gezicht, je geselen van Zijn rug. Meer en meer verdriet, berouw.

Dat is toch nog niet perfect en volmaakt bij u of wel? Zou dat niet vuriger en inniger kunnen, dat je vaker aan Hem denkt, vuriger naar Hem verlangt. Wast op, neemt toe in de omgang met Hem. Naar onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Jezus, dat is de Naam Die aangeeft: Hij wil Zaligmaker. Dat is Zijn liefste werk. Hij wil zaligmaken, je hoeft Hem

daartoe niet over te halen, of dat te verdienen, of je waard te maken, of voor in aanmerking te komen, nee, Hij wil dat uit Zichzelf. En Christus is de Naam, Die aangeeft Hij mag dat ook. God de Vader heeft Hem daartoe aangesteld. Hij is ten volle bevoegd om zalig te maken. Wast op, neemt toe in de omgang met Hem, de kennis van Hem, de liefde tot Hem. Ja, alle dingen zijn schade en drek in vergelijking met de uitnemendheid der kennis van Jezus Christus. (Filippenzen 3)

Want eerlijk is eerlijk, dat kan toch zomaar verflauwen, of niet? Dat je minder vaak tot Hem komt en bij Hem bent, dat je minder intens verlangt naar Hem, minder door Hem bekoort wordt, minder vurig Hem zoekt. En minder verdriet van je zonde hebt en daar makkelijker overheen stapt en minder pijn van voelt.

Of: kent u Hem niet? Avondmaalganger of geen avondmaalganger: kent u Jezus niet? Vreemd aan Hem en het met Hem zijn. Dan is je godsdienst dood, je geloof dood. Beeld je dan niets in. Alleen dit: dat Hij Zich aanbied. Hij wil gekend worden door u, door jouw.

2 van genade

Wast op in de kennis. En daardoor ook in de genade. Kennis ziet op de Persoon. Genade ziet meer op de weldaden. Zoals het avondmaalsformulier zegt: dat wij waarachtige gemeenschap met Christus hebben en al Zijn weldaden deelachtig worden. Al Zijn weldaden. Kijk, die zijn geschonken. Wie Christus heeft, heeft al Zijn weldaden. Zodra ik het eigendom van Jezus wordt stort Hij al Zijn rijkdom op mijn rekening. Ben ik bezitter van het stuk grond waar heel de goudmijn van Zijn weldaden in ligt. Al het Mijne is het uwe. Eens en voorgoed, dat wordt nooit meer en nooit minder. Maar wat ik daarvan geniet en beleef dat kan wel variëren, dat kan toenemen en ook minder worden. Wat ik daarvan beleef en ervaar in mijn leven dat kan wel wisselen. Dat hangt af van de mate waarin uit die goudmijn put elke dag. Dat hangt samen wat ik opdiep uit die goudmijn.

Wat zit er in die goudmijn? In die goudmijn van genade? Het is de goudmijn van de Heere. Bescherming tegen de boze en de verzoeking. Zegening met vrucht van de Heilige Geest. Regering van gehoorzaamheid. Dat zijn van die schatten: bescherming, zegening, regering. En het is de goudmijn van de Zaligmaker. Verlossing. Verlossing van zondemacht en kracht, verlossing van geestelijke doodsheid, van de bedwelming van traagheid en doodsheid. Zodat ik ijveriger word in God dienen, mezelf verloochen. Zodat ik voller wordt van getuigenis en vrijmoedigheid en hulpvaardigheid.

Wast op, neemt toe in de genadeschatten van onze Heere en Zaligmaker. Neemt toe. Dat kun je vergelijken met een boompje in de grond. In de grond zitten allerlei voedingsstoffen. Die grond zit vol met voedsel. Hoe groeit die boom? Door zijn wortels uit te slaan in de grond. Zijn wortels steeds verder te vertakken, steeds dieper uit te slaan en steeds harder te laten trekken, opzuigen uit de grond. Zo is de gelovige geplant in de grond van de weldaden en schatten van zijn Heere en Zaligmaker. Hoe groeit hij? Door zijn wortels uit te slaan. Zijn wortels van gebed en verlangen. Dat je gebed toeneemt in verlangen: dat heb ik nodig, dat mis ik van mezelf. En dat je toeneemt in besef: U hebt het, in U is het. En dat je toeneemt in verlangen: O Heere Jezus, geef het mee. Sla je wortels uit biddend, smekend. In de bescherming, de zegening, de regering van Hem als Heere. In de verlossing van Hem als Zaligmaker. En je ondervindt: Hij is Jezus: Hij wil dat geven. Hij is Christus: Hij mag dat geven.

En dan merk je twee dingen: als zo'n boompje zijn wortels uitslaat in de grond dan komt het boompje vaster te steviger, minder vatbaar voor de wind. Als je zo je wortels uitslaat in Hem, dan ondervind je dat je vaster komt te staan, steviger, minder vatbaar voor de windvlagen van twijfel en aanvechting, minder vatbaar voor de windvlagen van wat mensen vinden en oordelen. Je neemt toe in zekerheid en standvastigheid. En als dat boompje zijn wortels dieper en dieper uitslaat in de grond gaat het vrucht voortbrengen, het krijgt takken en er komt bloesem en er komt vrucht. Als je zo je wortels uitslaat in Hem, dan zul je vruchtdragen. II Petrus 1 noemt in vers 5 tot 7 dan heel proces van vruchtdragen: van geloof, de overgave aan Hem, naar deugd: kracht, moed om te belijden, alleen te staan. En zo naar kennis: wijsheid en inzicht wat de Heere van je vraagt. En zo tot matigheid: zelfbeheersing, doding van je begeerten, beteugeling van je wensen. En zo tot lijdzaamheid: dat je het volhoudt onder het kruis en niet bezwijkt. En zo tot godzaligheid: dat je gericht bent op God en Zijn eer en Zijn Aangezicht. En de vrucht van broederlijke liefde: elkaar helpen en bijstaan in de gemeente. En de vrucht van liefde jegens allen, zelfs vijanden of vervolgers. Dat is de weg naar de hemel. De enige weg.

Wast op in de genade van onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus. Avondmaalganger, dat is toch uw geestelijk leven? Want leven wil groeien. Dat zie je aan alles wat leeft, een plant, een dier, een mens: een baby wil groeien. Dat hoort bij het leven. Leven verlangt te groeien. Geestelijk leven wil groeien in de kennis en genade. Geestelijk leven zegt niet: nou, ik geloof nou toch. Dus ik word zalig, ik kom in de hemel. Nou is het genoeg. Nee, geestelijk leven zegt dan juist: nee, niet genoeg, ik wil zo graag mijn Zaligmaker meer leren kennen, meer van Hem genieten en zo graag meer tot Zijn eer leven. Als dat niet zo is, is ons geloof dood, onze

godsdienst niet echt. Maar als dat zo is, als er dat verlangen is om te toe te nemen, dan is er leven. Wie Hem verlangt meer te kennen en verlangt meer tot Gods eer te leven die gelooft, die heeft leven. Calvin zegt: ik acht hem een gevorderd christen te zijn die dag van zijn dood en wederopstanding met vreugde verwacht. Want daarachter ligt het volmaakte.

Dat kan dus altijd nog. Je kunt altijd nog groeien en toenemen in het leven met de Heere. Nooit zal iemand kunnen zeggen: nu ken ik Jezus volkomen, nu is mijn geestelijk leven aan het plafond, nu heb ik alles uit Jezus geput wat Hij heeft en is. Dus zelfgenoegzaamheid, tevredenheid is uit de boze. Letterlijk: uit de boze, de duivel. Er is in de Heere en Zaligmaker altijd nog veel meer en veel rijker dan je ooit hebt genoten en zult genieten op aarde. En er is nog veel meer in Zijn weldaden en schatten dan je ooit hebt ontvangen en je leven tot uiting is gekomen.

George Whitefield werd gevraagd: hoe ver ben je? I think that I begin to begin to be a christian.

Trouwens, het is ook nooit een niveau dat je hebt. Dat je zegt: zie zo, hier ben ik nu, dat is in elk geval mijn niveau. Nou kan het alleen nog maar meer worden. Nee, er is groei, maar ook verschrompeling, verachtering, teruggang. Sterker nog: dat gaat vanzelf. Daar hoeft je niks voor te doen, dat gaat vanzelf. Ons vlees krimpt vanzelf. Als een elastiek dat je uittrekt: de kracht die terugtrekt wordt steeds sterker. Hoe verder je het uittrekt, hoe sterker de kracht wordt die terug wil. Hoe meer je groeit, hoe meer je vlees terugtrekt en tegenwerkt. Daarom : wast op!

3 door strijd

Nou zijn er voor deze geestelijke wasdom dingen die tegenwerken. Die de atmosfeer voor de groei van die boom zo slecht maken dat hij niet kan en niet zal groeien. Eén noemden we er al: dat is ons eigen hart. Onze eigen verdorven natuur. En daarom zijn er zoveel andere dingen die ook belemmeren, omdat ons vlees daar zo open voor staat.

Zo'n vijand is bijvoorbeeld: opgaan in aardse dingen. Geen tijd en rust nemen voor de omgang met de Heere en Zaligmaker. Geen tijd om je wortels uit te slaan in Zijn weldaden. Een andere belemmering is dat je de sfeer van de wereld inademt. De boom in vergiftigde lucht staat. Vergiftigd door het genieten van de werken van het vlees. Genieten als je leest, kijkt naar dronkenschap, erotiek, geweld, gevloek, eerzucht, spanning om te winnen. Ken je dat niet als je eerlijk bent? Je hebt een avond gekeken, weggeweest en je kunt maar niet aan het bidden komen daarna. Alle geestelijke honger is weg. Nog een belemmering: zelfgenoegzaamheid. Dat tevreden zijn omdat je je vergelijkt met anderen. En je zo vergelijkt dat je er beter uitspringt dan zij. Maar je

vergelijkt je dan ook wel met bepaalde mensen en op die punten dat jij er goed uitkomt. Nog een belemmering: materialisme. Je leeft voor het aardse: mooi huis, prima inrichting, luxe tuin of auto, mooie kleren, en daarom moet je wel veel werken en cursussen doen, daarom moet je wel allebei blijven werken als vader en moeder en verstikt de tijd voor God. Nog een belemmering: onbeleden zonden of zondige gewoonten. Er niet aan willen dat het zondig is. Als je bij vrienden bent of op je werk niet op willen vallen en meedoen of zwijgen. Eén lek in je fietsband maakt al het oppompen nutteloos. Eén onbeleden zonde of zondige gewoonte maakt alles vruchteloos. Belemmeringen om op te wassen en toe te nemen. En mijn vlees trekt ze aan en neemt ze op. Ik sta zo machteloos. Geestelijke wasdom is zo'n onmogelijkheid. Het blijft altijd zoals het begon: dat ik midden in de dood lig en het leven zoek buiten mezelf in Jezus Christus. Dat leer ik hoe langer hoe meer. Geestelijk leven is een geschenk in Christus en groei in dat leven ook. O Heere Jezus, uit mij is het niet en komt het niet en kan het niet, maar ik zoek het buiten mezelf in U. Mijn Heere en Zaligmaker.

En er zijn ook dingen die de wasdom bevorderen. Wapens. We zetten die ook op een rijtje. Dat is stille tijd. Overdenken en mediteren. Van de Bijbel, de kerkdiensten. Stille tijd van elke dag en de zondag. En dat je de ruimte daaromheen vrij houdt. Een mooie plant wiedt je schoon van onkruid en nog een strookje eromheen ook. Anders is het overmorgen misschien toch aangetast. Je houdt het onkruid van je smartphone en je mobiel eruit weg en ook nog van een stukje eromheen. Zodat stille tijd ook echt stil is en de rustdag echt rustdag. Zijn Woord herdenken, bepeinen, ijverig betrachten. Bidden, Bijbel lezen, stukje uitleg erbij, erover nadenken, over een woord als verzoening, of hemel, of schuld. Drie minuten over nadenken. Weer bidden. Dan: de sacramenten. Biddend, smekend terugvallen op je doop. Op je avondmaalsgang. Dat hoort daar ook bij. Overdenken. Dan trouw aan de gemeente. Daar waar God me een plaats gaf en gesteld heeft. Trouw. Niet her en der dingen nalopen en daarvoor de eigen gemeente laten schieten. In de gemeente heb ik ook een taak voor anderen. Ben ik samen met mensen die ik nooit tot vriend zou nemen, die andere accenten leggen, van wie ik denk: ze zijn ook niet vooruit te branden, zo lauw en laks. Maar daar stelde de Heere mij, daar wil Hij me hebben en van nut laten zijn voor anderen. Dan: gesprek met anderen. Gesprek over de geestelijke dingen. Hebt u dat na een avondmaalsdienst, na een kerkdienst, gesprek over het leven met de Heere? Dat corrigeert me, bemoedigt me, stuurt me bij. Of gesprek met christenen via boeken. Om me te laten leren, onderwijzen. En het beste middel tot wasdom dat hoeft je niet te zoeken, maar dat schikt de Heere toe: beproeving, kastijding, lijden. Zo schenkt de Heere wasdom, toename, groei. In dit leven. En de volmaaktheid na dit leven.

Terwijl we terugvallen mogen op Zijn belofte van het Heilig Avondmaal:
Heere, U zult voeden en versterken, dat heb U beloofd en verzegeld.

Wast op in de kennis en genade van onze Heere en Zaligmaker
Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid beide nu en in de dag der
eeuwigheid. Amen.